

dydatów tych jest więcej niż mandatów do uzyskania, o pierwszeństwie rozstrzyga większa liczba obwodów głosowania, w których jeden z kandydatów uzyskał więcej głosów, a jeżeli liczba tych obwodów byłaby równa, o pierwszeństwie rozstrzyga losowanie przeprowadzone przez przewodniczącą wojewódzkiej komisji wyborczej w obecności członków komisji oraz pełnomocników komitetów wyborczych. Przebieg losowania uwzględnia się w protokole wyników wyborów.

Art. 18. 1. Ważność wyboru senatora stwierdza Senat.

2. Przepisy art. 118—125 Ordynacji wyborczej do Sejmu stosuje się odpowiednio.

Art. 19. 1. Wygaśnięcie mandatu senatora następuje wskutek:

- 1) stwierdzenia nieważności wyboru senatora,
- 2) odmowy złożenia ślubowania,
- 3) utraty prawa wybieralności,
- 4) zrzeczenia się mandatu,
- 5) śmierci.

2. Wygaśnięcie mandatu senatora stwierdza Senat.

Art. 20. 1. W wypadku wygaśnięcia mandatu senatora Senat najpóźniej w ciągu 6 miesięcy podejmuje uchwałę w sprawie przeprowadzenia wyborów uzupełniających. Nie przeprowadza się wyborów uzupełniających w okresie 6 miesięcy przed dniem upływu kadencji Senatu.

2. Wybory uzupełniające przeprowadza się w trybie i na zasadach przewidzianych w niniejszej ustawie, w ciągu 3 miesięcy od dnia podjęcia przez Senat uchwały o przeprowadzeniu wyborów uzupełniających.

3. Zarządzenie Prezydenta o wyznaczeniu daty wyborów uzupełniających ogłasza się najpóźniej w 10 dniu po podjęciu przez Senat uchwały o przeprowadzeniu wyborów uzupełniających.

4. Zarządzając wybory uzupełniające, Prezydent ustala kalendarz wyborczy, w którym może dla poszczególnych czynności wyborczych określić terminy krótsze od przewidzianych w ustawie.

5. Głosowanie w wyborach uzupełniających przeprowadza się tylko na terytorium kraju.

Art. 21. 1. Do kampanii wyborczej do Senatu i jej finansowania stosuje się odpowiednio przepisy art. 129—149 Ordynacji wyborczej do Sejmu, z zastrzeżeniem wynikającym z przepisów niniejszego artykułu.

2. W programach Polskiego Radia i Telewizji Polskiej o zasięgu regionalnym łączny czas emitowania bezpłatnych audycji wyborczych przyznany komitetom wyborczym, które zarejestrowały kandydatów na senatorów, nie może być w danym ośrodku regionalnym:

- 1) w Telewizji Polskiej krótszy niż 3 godziny i dłuższy niż 5 godzin,
- 2) w Polskim Radiu krótszy niż 8 godzin i dłuższy niż 12 godzin.

3. Koszty związane ze zgłaszaniem kandydatów na senatorów oraz prowadzoną na ich rzecz kampanią wyborczą nie mogą przekroczyć równowartości dwudziestokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sześciu podstawowych działach sfery produkcji materialnej w miesiącu poprzedzającym ogłoszenie zarządzenia Prezydenta o wyznaczeniu daty wyborów.

Art. 22. Traci moc ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 19, poz. 103).

Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

247

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 czerwca 1991 r.

w sprawie szczegółowego zakresu działania i organizacji Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Na podstawie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. Nr 17, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, zwany dalej „Urzędem”, podejmuje działania w celu zapewnienia kombatantom oraz ofiarom represji wojennych i okresu powojennego niezbędnej pomocy i opieki oraz należnego im szacunku i pamięci.

2. Do szczegółowego zakresu działania Urzędu należy:

- 1) organizowanie pomocy socjalnej i opieki zdrowotnej dla kombatantów i innych osób uprawnionych oraz członków ich rodzin,

- 2) współdziałanie z organami administracji państwowej, rządowej i organami samorządu terytorialnego, stowarzyszeniami kombatanckimi oraz organizacjami zrzeszającymi ofiary represji wojennych i okresu powojennego w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1,

- 3) organizowanie współpracy zagranicznej z rządowymi organami do spraw kombatantów i ofiar wojny, organizacjami kombatanckimi za granicą oraz uczestniczenie w pracach międzynarodowych organizacji kombatanckich,

- 4) prowadzenie badań statystyczno-organizacyjnych oraz demograficzno-socjologicznych w środowiskach kombatanckich,

- 5) podejmowanie inicjatyw związanych z kultywowaniem i upowszechnianiem tradycji walk o niepodległość i suwerenność Rzeczypospolitej Polskiej oraz pamięci o ofiarach wojny i okresu powojennego,
- 6) wydawanie odpowiednich zaświadczeń osobom, którym decyzją Kierownika Urzędu zostały przyznane uprawnienia kombatanckie.

3. Urząd zapewnia wykonywanie zadań Kierownika Urzędu wynikających z ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. Nr 17, poz. 75), zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Zadania, o których mowa w § 1, realizuje Kierownik Urzędu przy pomocy zastępcy Kierownika Urzędu i dyrektorów zespołów (komórek równorzędnych).

2. Kierownik Urzędu wykonuje swoje zadania przez:

- 1) organizowanie pracy Urzędu w sposób zapewniający realizację przepisów ustawy,
- 2) wydawanie zarządzeń w sprawach dotyczących kombatanatów oraz współuczestniczenie w przygotowywaniu aktów normatywnych przez inne organy administracji państwowej,
- 3) podejmowanie decyzji w sprawach przyznawania i pozbawiania uprawnień kombatanckich,
- 4) przedstawianie wniosków o nadanie orderów i odznaczeń, o których mowa w art. 30 ustawy,
- 5) dysponowanie Państwowym Funduszem Kombatanatów,
- 6) planowanie wydatków w ramach przyznanych środków z budżetu państwa, w tym wydatków na działalność Urzędu,

- 7) organizowanie działalności informacyjnej, dokumentacyjnej i wydawniczej na potrzeby środowisk kombatanckich oraz organów państwowych.

3. Kierownik Urzędu powołuje i odwołuje w miarę potrzeby pełnomocników, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy.

4. Kierownik Urzędu może powoływać stosownie do potrzeb odpowiednie zespoły konsultacyjno-doradcze.

5. Kierownik Urzędu nadaje regulamin organizacyjny Urzędowi.

6. Kierownik Urzędu realizuje inne zadania określone w odrębnych przepisach.

§ 3. 1. W skład Urzędu wchodzi następujące komórki organizacyjne:

- 1) Gabinet Kierownika Urzędu,
- 2) Zespół Prawno-Organizacyjny,
- 3) Zespół Informacji i Analiz,
- 4) Zespół Weryfikacji,
- 5) Zespół Współpracy z Zagranicą,
- 6) Zespół Administracyjno-Budżetowy.

2. Zakres zadań komórek organizacyjnych określi Kierownik Urzędu w regulaminie, o którym mowa w § 2 ust. 5.

3. Kierownik Urzędu może w uzasadnionych wypadkach łączyć, przekształcać lub likwidować komórki, o których mowa w ust. 1, po porozumieniu z Ministrem — Szefem Urzędu Rady Ministrów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *L. Balcerowicz*

248

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 czerwca 1991 r.

w sprawie szczególnego trybu podziału przedsiębiorstw państwowych podlegających komunalizacji.

Na podstawie art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191, Nr 43, poz. 253, Nr 92, poz. 541 i z 1991 r. Nr 34, poz. 151) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczególny tryb podziału przedsiębiorstw państwowych wymienionych w art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191, Nr 43, poz. 253, Nr 92, poz. 541 i z 1991 r. Nr 34, poz. 151).

2. Szczególny tryb podziału przedsiębiorstw państwowych, których mienie podlega komunalizacji, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”, stosuje się w przypadkach, gdy podział przedsiębiorstwa jest konieczny w związku z przekazaniem mienia gminom lub ich związkom.

§ 2. Podział przedsiębiorstw, o których mowa w § 1, może polegać na:

- 1) utworzeniu dwóch lub więcej przedsiębiorstw w oparciu o wydzieloną część załogi, zespoły środków trwałych i odpowiadające im części środków obrotowych (zakłady, oddziały, inne jednostki organizacyjne), należące do przedsiębiorstwa ulegającego podziałowi,

- 2) wyłączeniu z przedsiębiorstwa jednostki lub jednostek organizacyjnych, o których mowa w pkt 1, w celu utworzenia na ich bazie nowego przedsiębiorstwa, włączenia ich do innego przedsiębiorstwa lub spółki.

§ 3. 1. Podział przedsiębiorstwa zarządza wojewoda z własnej inicjatywy, na wniosek zarządu gminy lub związku gmin.

2. Wszczęcie postępowania w sprawie podziału przedsiębiorstwa następuje na podstawie postanowienia wojewody, które powinno zawierać:

- 1) określenie przedsiębiorstwa mającego ulec podziałowi oraz wstępne wskazanie przedsiębiorstw mających powstać w wyniku podziału,
- 2) powołanie zespołu przygotowawczego, o którym mowa w art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 18, poz. 80), z udziałem przedstawicieli zainteresowanych gmin, oraz wskazanie organów, organizacji i instytucji wezwanych do delegowania swoich przedstawicieli w skład zespołu,